

Πρώτες εντυπώσεις από το γυμνάσιο

Ένα ηλιόλουστο καλοκαίρι είχε μόλις τελειώσει. Είχα μόλις ξεκινήσει την 1η Γυμνασίου και μου φαινόταν όλα πιο μεγάλα. Ένοιωθα σαν να είχαν περάσει χρόνια και να ήμουν πλέον ενήλικη. Όσο να πεις, το Γυμνάσιο είναι μεγαλύτερο από το Δημοτικό. Την πρώτη κι όλες μέρα είχα κάνει αρκετές φιλίες. Είχα γνωρίσει αρκετά παιδιά από τη νέα μου τάξη. Το μόνο αρνητικό σε αυτή την τάξη είναι πως είχα χωριστεί με όλες μου τις φίλες από το δημοτικό. Στην αρχή λυπήθηκα που δεν θα βρίσκομαι για ακόμη τρία χρόνια με τους φίλους μου στην ίδια τάξη, από την άλλη όμως ένοιωθα χαρά. Αυτό συνέβη διότι θα γνώριζα καινούρια παιδιά, θα γνώριζα τις δικές τους ευαισθησίες, τα δικά τους ελαττώματα, τα δικά τους ενδιαφέροντα.

Η δεύτερη μέρα στο νέο μου σχολείο ήταν ακόμη πιο εντυπωσιακή. Οι νέοι μου καθηγητές ήταν super, τα νέα θρανία ήταν υπέροχα, οι νέοι πίνακες ήταν καταπληκτικοί, οι χώροι του σχολείου με είχαν πραγματικά εκπλήξει. Με τον καιρό είχα πλέον εξοικειωθεί, τα

καινούρια όμως μαθήματα με είχαν κυριολεκτικά κουράσει. Πάντα είχα απορίες όπως: «Γιατί να μαθαίνουμε Αρχαία, γιατί να μαθαίνουμε μαθηματικά, η φυσική, τα καλλιτεχνικά, η χημεία σε τι θα μας βοηθήσουν;» και «Εάν κάποιος μας ρωτήσει "πού βρίσκεται η Ν. Κορέα" θα του απαντήσω "συγγνώμη μου διαφεύγει αυτή την στιγμή". Και άλλες τέτοιες απορίες. Ποτέ δεν πήρα μια απάντηση, αλλά κατάλαβα από μόνη μου στο μέλλον, πως μέσα από το σχολείο και τις γνώσεις που παίρνουμε, ανακαλύπτουμε τελικά πολλές αλήθειες για τη ζωή.

Όσο ο καιρός περνούσε εγώ κουραζόμουν, αλλά ποτέ δε ζήτησα να έρθει το καλοκαίρι. Δεν μπορώ να πω, το καλοκαίρι ήταν-είναι-και θα είναι φανταστικό, αλλά η πρώτη χρονιά στο γυμνάσιο δεν αλλάζει. Το 90% των ανθρώπων πάνω στην γη, πηγαίνουν στο σχολείο για να συναντήσουν τους φίλους τους. Εγώ ανήκω σ' αυτό το ποσοστό.

Νίκη Μαραγκού, Β3

